

Абдулхак Игебаев

Йомарт уңыш

Тирэ - якты байкарға
Төбөгәйнем карашты
Көз бизәктәрен күрөп
Капыл күззәр камашты

Хайран калдырзы мине
Йомарт ерзең бүлэге:
Ул һутлы йәшелсәһе,
Төрлө емеш-еләге.

Ана, суғылым йөзөм
Үрелгән үрмә гөлдәй,
Тәлгәштәрен бәуелтеп,
Елдәргә серен һөйләй.

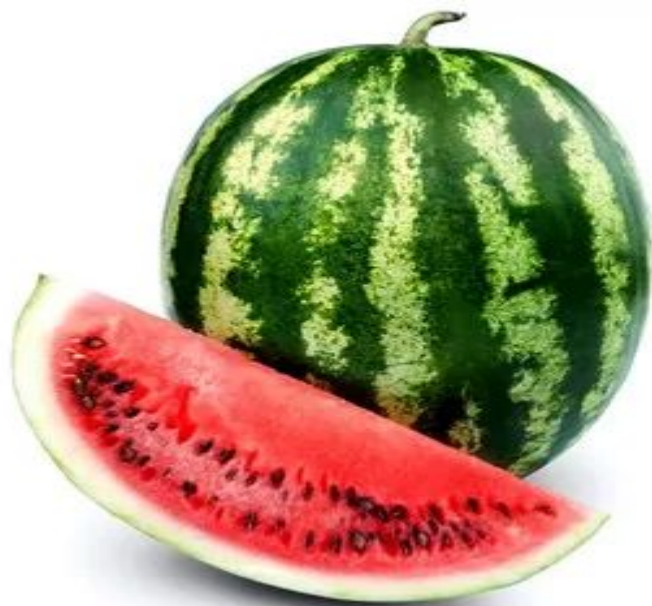
Алһыуланьып-алланьып,
Балланьып бешкән алма,
Бына хәзәр тупылдап,
Ул төшөр кеүек алға.

Сук балан, хозурланып,
Көн сыуағына баккан,
Һәр бер ботағы һайын
Кызыл муйынсак таккан

Карбуз нәк шар шикелле,
Тышында-йәшкелт юлак.
Әсе кып-кызыл ғына,
Тәме татлы бал һымак.

Табак дәүмәле булып,
Ергә һырышкан кабак,
Итләс итен тәмләһән,
Ашағың килер кабат.

Кат-кат тунға уранып,
Йомарланып, кауһайып,
Карыш буйлы кәбестә
Шым ултыра маһайып.

Түп- түңәрәк башына
Алтын иләген кейеп,
Көнгә һузып муйынын,
Көнбағыш тора көлөп.

Калын тиреле шалкан
Ултыра ойоп кына,
Үзе үскән тупрактың
Йылыһын тойоп кына

Ай-һай, уңған баһыуза
Татлы тамыр – сөгөлдөр...
Йыл да мул уңыш бирә
Беззең гүзәл тыуған ер!

